

607.

Rozporządzenie VII Ministra Skarbu

z dnia 24 czerwca 1924 r.

**w celu wykonania art. art. 33 — 43 i 45 — 48
ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku
majątkowym.**

Na mocy art. 90 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94 poz. 746) zarządza się co następuje:

Do art. 33.

§ 1. Po ukończeniu czynności, określonych w rozporządzeniu VI Ministra Skarbu z dnia 9 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 403), a w szczególności po obliczeniu pierwszej raty podatku majątkowego, rozpoczną komisje szacunkowe prace nad oszacowaniem majątków i uskutecznieniem wymiarów podatku majątkowego. Prace te poprowadzą komisje szacunkowe tak, aby najpóźniej do 31 grudnia 1924 r. oszacowanie majątków w każdym okręgu szacunkowym zostało ukończone.

Do art. 34.

§ 2. Obowiązek sprawdzenia zeznań, spisów płatników i wykazów dostarczonych przez zarządy gminne oraz zebranie wszelkich danych faktycznych, niezbędnych do ustalenia wartości majątku, w myśl § 8 rozporządzenia V Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1924 roku (Dz. U. R. P. № 24, poz. 253), ciąży przedewszystkiem na fachowych podkomisjach szacunkowych.

Czynności poszczególnych fachowych podkomisji określają §§ 3 do 15 niniejszego rozporządzenia.

O ile wyniki dochodzeń podkomisji fachowych są zgodne z zeznaniem płatnika, wówczas okoliczność tę należy stwierdzić na właściwych kartach A, B, C, C/1, D, E i F. W przeciwnym razie winny podkomisje zaprojektowane zmiany uwidocznić odmiennym atramentem na tychże kartach. Gdyby jednak wszystkich zmian nie można było uwidocznić należyćie na właściwych kartach, wówczas wyniki dochodzeń wraz z obliczeniem wartości majątku, należy uwidocznić na odpowiednich kartach obliczenia, stanowiących załączniki arkusza wymiarowego wzór № 20.

§ 3. Podkomisje dla gospodarstw rolnych pracują bądź w siedzibie komisji szacunkowej, bądź w miejscowości będącej ośrodkiem wyznaczonego im rejonu, obejmującego kilka lub kilkanaście miejscowości. W miarę potrzeby kierownik podkomisji i dwóch członków, przedstawicielei większej i mniejszej własności rolnej wyjeżdżają do poszczególnych miejscowości.

Zadanie podkomisji dla gospodarstw rolnych polega przedewszystkiem na stwierdzeniu, które osoby w danej miejscowości podlegają podatkowi majątkowemu i na zebraniu co do tych osób, które zeznań nie złożyły, danych, potrzebnych do ustalenia wartości szacunkowej gospodarstw rolnych. Przystępując do sprawdzenia zeznań winna podkomisja porównać karty i wykazy A z materiałami katastru

gruntowego, z klasyfikacją instytucji długoterminowego kredytu i t. p. Dla spełnienia swoich zadań, podkomisje mają prawo przesłuchiwać płatników, znawców i świadków, przyczem wskazano jest, aby w charakterze znawców powoływano do współpracy przedstawicieli Towarzystw kredytowych ziemskich, Związków rolniczych i wyróżniających się znajomością miejscowych stosunków administratorów (zarządców) posiadłości ziemskich.

Przy ustalaniu wartości posiadłości gruntowej podkomisje winny stosować się ściśle do norm szacunkowych, zawartych w postanowieniach §§ 2—11 rozporządzenia II Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 123, poz. 996).

O ile zachodzą wątpliwości co do zaliczenia poszczególnych części gruntów, wchodzących w skład każdej jednostki gospodarczej do właściwego rodzaju kultury i do odpowiednich klas dobroci gruntów, wówczas winna podkomisja drogą stosownych pytań zadawanych płatnikowi, znawcom i świadkom ustalić zgodnie z normami, o których mowa powyżej, do jakiego rodzaju kultury i do jakiej klasy dobroci dany obszar gruntów ma być zaliczony.

Przykład:

Płatnik posiada 320 ha gruntów, a w tem 180 ha roli, 130 ha łąk i 110 ha pastwisk.

Na podstawie zeznań przesłuchanych osób (płatnik, znawcy, świadkowie i t. p.) stwierdziła podkomisja:

- a) że z pomienionych 180 ha roli, część o obszarze 150 ha daje dobre plony pszenicy lub buraków nawet w drugim stanowisku po oborniku, uprawa szlachetniejszych warzyw opłaca się na tym gruncie tylko przy dobrem nawożeniu obornikiem, koniczyna czerwona udaje się dobrze, plony lucerny już po trzech latach są niepewne. Natomiast co do pozostałych 30 ha stwierdzono, że są to grunta żytnio-ziemniaczane, że uprawa pszenicy i buraków opłaca się tylko przy dobrem nawożeniu, podczas gdy koniczyna czerwona udaje się dobrze;
- b) że z posiadanych przez płatnika 130 ha łąk cały obszar stanowią łąki nadrzeczne, używane wylewami rzek w różnych porach roku oraz, że łąki te dają średnio 60 do 70 q. wyborowego siana z 1 ha;
- c) że z posiadanych 110 ha pastwisk, 70 ha posiada znamiona pierwszej, a 40 ha znamiona drugiej klasy pastwisk, w myśl działu C § 2 rozporządzenia II Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 123, poz. 996). Na zasadzie powyższych danych podkomisja winna ustalić, że posiadany przez płatnika obszar gruntów obejmuje: 150 ha roli drugiej i 30 ha trzeciej klasy, 130 ha łąk drugiej klasy i 70 ha pastwisk należących do klasy pierwszej oraz 40 ha klasy drugiej.

Podkomisja może celem uproszczenia postępowania zamiast zaliczania poszczególnych części gruntów do odpowiednich klas dobroci dla każdego płatnika odrębnie zaliczać do odpowiednich klas dobroci większe, ściśle określone części danej miejscowości np. niwę, część północną, południową, środkową,

obszar od krzyża do drogi i t. p. Po dokonaniu tej czynności, będzie mogła podkomisja ograniczyć się do stwierdzenia, jakie obszary gruntów według poszczególnych rodzajów uprawy posiada każdy płatnik w tych ściśle określonych częściach danej miejscowości.

Takie uproszczone zaklasowanie gruntów danej miejscowości winna podkomisja szczegółowo uwiarygodnić w protokole swoich czynności, przyczem dla oznaczenia zaklasowanych obszarów, może posługiwać się albo mapą, albo dokładnymi opisami położenia poszczególnych części tejże miejscowości.

§ 4. Po ustaleniu obszarów gruntów i zaliczeniu ich do poszczególnych klas dobroci, podkomisja obliczy wartość gruntów dla każdej jednostki gospodarczej odrębnie i postąpi w myśl części ostatniej § 2 niniejszego rozporządzenia.

Po ukończeniu czynności w jednej miejscowości, podkomisja prześle, ile możliwości bezzwłocznie, wszystkie akta wymiarowe wraz z protokołem czynności przewodniczącemu komisji szacunkowej.

§ 5. Przewodniczący komisji szacunkowej czuwa nad równomiernością zaklasowania gruntów w całym okręgu szacunkowym, zwłaszcza podzielonym na kilka rejonów. W tym celu przed rozpoczęciem prac podkomisji szacunkowych, powołanych do oszacowania gospodarstw rolnych winien on na specjalnie zwołanym posiedzeniu pouczyć dokładnie wszystkich członków o sposobie wypełniania obowiązków na nich ciążyących. Przedewszystkiem przewodniczący komisji zaznajomi członków z treścią §§ 1 do 11 rozp. II Ministra Skarbu, zawierających przepisy o ustalaniu wartości posiadłości gruntowych i omówi z nimi szczegółowo praktyczne sposoby wykonania tych przepisów według wskazówek zawartych w § 2—4 niniejszego rozporządzenia ze szczególnym uwzględnieniem ewentualnego podziału okręgu szacunkowego na rejony, zależnie od jakości gleby i warunków gospodarczych.

Członkom podkomisji rolnych należy w szczególności zwrócić uwagę, na wykorzystanie wszystkich materiałów pomocniczych zebranych przez nie od płatników lub dostarczonych przez przewodniczącego i t. p., a zawierających obszar i klasyfikację gruntów np. aktów wymiarowych podatku gruntowego, aktów szacunkowych instytucji długoterminowego kredytu i wszelkich innych podobnego rodzaju dokumentów posiadanych przez płatników.

Po rozpoczęciu prac przez podkomisje winien przewodniczący przy współudziale fachowych rolników przekonywać się w miejscu urzędowania podkomisji, czy wykonują one swe czynności jednolicie i zgodnie z udzielonemi im wskazówkami. W razie dostrzeżenia niedokładności, przewodniczący winien na to zwrócić uwagę podkomisji i wydać jej stosowne zarządzenia.

§ 6. Celem utrzymania równomierności zaklasowania gruntów w okręgu poszczególnych izb skarbowych oraz w obrębie całego Państwa, utworzone będą przez dyrektorów izb skarbowych, względnie przez Ministra Skarbu organa kontrolne złożone z delegata izby skarbowej względnie delegata Ministerstwa Skarbu, z geometry i z przedstawiciela organizacji rolniczych.

Organa kontrolne obowiązane są spostrzeżone niedokładności komunikować właściwej komisji szacunkowej i w razie potrzeby odpowiednio ją pouczyć.

§ 7. Podkomisja dla przedsiębiorstw przemysłowych, względnie handlowych winna co do przedsiębiorstw prowadzących prawidłowe księgi handlowe, stwierdzić przede wszystkim, czy księgi te są prawidłowo prowadzone i czy dane zawarte w zeznaniu są zgodne z temi księgami.

Celem stwierdzenia rzetelności ksiąg i zeznań może podkomisja w razie potrzeby sprawdzić drogą oględzin na miejscu, czy płatnik podał wszystkie przedmioty wchodzące w skład jego majątku w nieruchomościach, maszynach, urządzeniach technicznych, narzędziach i innych środkach produkcji, jakoteż środkach komunikacyjnych i przewozowych oraz urządzeniach biurowych, a nadto czy podane ceny i czas nabycia powyżej wymienionych przedmiotów odpowiadają rzeczywistości. Podkomisja może również sprawdzić, czy płatnik zeznał należycie wartość obiegową przedmiotów majątkowych wchodzących w skład wykazanego remanentu surowców, towarów, półfabrykatów, środków pomocniczych i t. p. W tym celu może podkomisja wezwać płatnika do złożenia szczegółowego wykazu wspomnianych przedmiotów z oznaczeniem ilości i cen jednostkowych każdego gatunku. Oprócz tego może podkomisja w poszczególnych wypadkach żądać od płatnika wykazania początkowego i końcowego remanentu z roku operacyjnego dla porównania z remanentem podanym w zeznaniu.

Co do przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych nieprowadzących prawidłowych ksiąg handlowych, jakoteż co do tych przedsiębiorstw, których księgi uznano za nieprawidłowe, winna podkomisja stosownie do postanowień § 15 rozporządzenia II Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 123, poz. 995) przyjąć za podstawę oszacowania obrót ustalony przez komisję do spraw podatku przemysłowego. O ile jednak w poszczególnych wypadkach, zwłaszcza przy porównaniu z podanymi przedsiębiorstwami prowadzącymi prawidłowe księgi handlowe okaże się, że ustalony przez komisję do spraw podatku przemysłowego obrót nie odpowiada stosunkom rzeczywistym, podkomisja winna na podstawie zebranych danych i po wysłuchaniu opinii przynajmniej dwóch członków właściwej komisji do spraw podatku przemysłowego ustalić obrót zgodnie z rzeczywistością.

Dla zabezpieczenia jednolitości sposobu oszacowania oraz dla osiągnięcia równomierności opodatkowania w okręgach poszczególnych izb skarbowych oraz w obrębie całego Państwa, utworzone będą przez dyrektorów izb skarbowych, względnie przez Ministra Skarbu organa kontrolne złożone z delegata izby skarbowej, względnie z delegata Ministra Skarbu, z jednego przedstawiciela przemysłu i z jednego przedstawiciela handlu.

Organa te postępują w myśl wskazówek, zawartych w § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Podkomisje przeznaczone do szacowania wartości placów nie zabudowanych i budynków nie należących do gospodarstwa rolnego winny przede-

wszystkiem po wzajemnem porozumieniu się po zasięgnięciu opinii właściwych magistratów (urzędów gminnych) oraz ewentualnie także zarządów towarzystw kredytowych miejskich zaliczyć ulice w poszczególnych miejscowościach do właściwych kategorii określonych w §§ 12 i 13 rozporządzenia II Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 123, poz. 996).

Przewodniczący komisji winien czuwać nad tem, aby poszczególne podkomisje szacunkowe przy oznaczaniu stopnia wykończenia i stanu budynków kierowały się jednolitymi zasadami.

Sprawdzanie na miejscu, czy zeznane przez płatnika dane, dotyczące wartości budynków odpowiadają stosunkom rzeczywistym, winna podkomisja ograniczyć do wypadków budzących wątpliwości.

§ 9. Podkomisja dla szacowania kapitałów i praw majątkowych oraz urzędzenia domowego i innych przedmiotów, służących do osobistego użytku, winny przyjmować do podstaw wymiaru wartości wspomnianych przedmiotów tylko w tych wypadkach, gdy co do posiadania przez płatnika tego rodzaju majątków nie mają żadnej wątpliwości.

Celem ustalenia podlegających opodatkowaniu kapitałów, należy wykorzystać dane o wierzycielach, zawarte w kartach F. złożonych przez płatników, przyczem dane odnoszące się do wierzycieli zamieszkałych w innych okręgach podatkowych, winny być bezzwłocznie komunikowane właściwym organom wymiarowym.

§ 10. Jeżeli podkomisje szacunkowe korzystają z przysługującego im prawa przesłuchiwania płatników, znawców i świadków (część pierwsza art. 34 ustawy), wówczas winny one sporządzić zwięzłe protokoły zeznań.

Znawcom powoływanym przez komisje (podkomisje) szacunkowe w sprawach podatku majątkowego, należy przyznawać diety i koszty podróży w wysokości jak funkcjonariuszom państwowym zaliczonym do X kat. uposażenia służbowego. Wynagrodzenie to przyznaje komisja szacunkowa na żądanie znawców.

Innym przesłuchiwanym osobom nie należy się żadne wynagrodzenie.

W wypadkach odmowy udzielania wyjaśnień i informacji należy o tem sporządzić protokół.

Do art. 35.

§ 11. Wszystkie wykazy A, B, C (§ 7 rozporządzenia III Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r.—Dz. U. R. P. № 123, poz. 997), dotyczące płatników, podlegających kompetencji innej komisji szacunkowej, względnie izby skarbowej, poddadzą podkomisje dokładnemu sprawdzeniu, nawet w wypadkach, gdy wartość przedmiotów majątkowych wykazami objętych nie przekracza kwoty 3.000 fr. zł.

Wyniki sprawdzenia kierownik podkomisji stwierdza na tych wykazach. Wykazy te należy przesłać właściwej władzy wymiarowej w miarę zbadania z tem, że czynności te winny być ukończone najpóźniej do 1 października 1924 r.

Do art. 37.

§ 12. Zeznania, złożone przez płatników w ustawowym terminie winna komisja szacunkowa (pod-

komisja, przewodniczący) starannie zbadać i sprawdzić, zarówno co do dokładności, jak i co do ich prawdziwości.

Zeznania, które co do swej dokładności i prawdziwości nie nasuwają wątpliwości, należy przyjąć za podstawę obliczenia wartości majątku i wymiaru podatku; w przeciwnym wypadku należy przedstawić płatnikowi wątpliwości na formularzu wzór № 19 i zażądać od niego wyjaśnień oraz uzupełnień, ewent. dowodów pisemnych albo ustnych, lub także przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych albo wiarogodnych wyciągów z tych ksiąg, wyznaczając mu w tym celu stosowny termin.

Przedstawienie wątpliwości należy zawsze ująć w formę konkretnych zarzutów. Zarzuty te należy przedstawić płatnikowi zwięźle lecz wyczerpująco, a przy tem zwrócić mu uwagę na te dane jego zeznania, których dotyczą podniesione wątpliwości i wskazać, w jakim kierunku te dane mają być wyjaśnione, uzupełnione lub udowodnione.

Przykłady:

1) Obszar ról w majątności X, oznaczył Pan na 150 ha, w klasie IV i 110 ha, w klasie V obszar zaś łąk na 25 ha, w klasie III i 7 ha w klasie V, podczas gdy według danych posiadanych przez komisję, wspomniana majątność obejmuje 165 ha roli klasy III 26 ha klasy IV i 112 ha klasy V oraz 32 ha łąk klasy II.

2) Do wartości gruntów w posiadłości X nie doliczył Pan wartości inwentarza żywego i martwego.

3) Przy ustaleniu wartości folwarku X w miejscowości _____ nie zastosował Pan zwyczajki 10% z tytułu 6-kilometrowej odległości od stacji kolejowej.

4) Nie doliczył Pan do swojego majątku wartości folwarku X w miejscowości _____ należącego do pańskiego niewłasnowolnego syna.

5) Nie zastosował Pan podwyższenia wartości budynku № _____ w miejscowości _____ z tytułu przeznaczenia tegoż na cele handlowe.

6) Co do budynku № _____ w miejscowości _____ podał Pan że budynek ten obejmuje 28 ubikacji i położony jest na bliższym przedmieściu, a wykończenie budynku oznaczył Pan jako zwyczajne, stan zaś jego jako lichy, podczas gdy według danych posiadanych przez komisję, budynek ten obejmuje 35 ubikacji, leży przy ulicy dalszej głównej, wykończenie jego jest dobre, a stan średni.

7) Wartość detalicznego handlu towarami włóknistymi przy ul. _____ w miejscowości _____ obliczył Pan w kwocie 30.000.000 mk., co odpowiada tylko trzykrotnemu obrotowi miesięcznemu, podczas gdy należało zastosować pięciokrotny obrót miesięczny.

8) Wartość handlu gotowymi ubraniami przy ul. _____ w miejscowości _____ zeznał Pan za nisko, ponieważ obrót miesięczny w tym handlu ustaliła komisja szacunkowa na 5.000.000 mk., przeto wartość tego handlu na zasadzie § 15 rozporządzenia II Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 123 poz. 996) należało obliczyć według współczynnika 5 na kwotę 50.000.000 mk.

9) Nie zeznał Pan wierzytelności opiewającej na kwotę 100.000 rubli, zabezpieczonej hipotecznie na majątności _____.

10) Nie zeznał Pan srebra stołowego i posiadanych przez siebie i rodzinę kosztowności.

Konieczność przedstawienia wątpliwości zachodzi tylko wtedy, gdy zeznanie złożono w terminie, a przeciw dokładności i prawdziwości zeznania podniesiono zarzuty, których doniosłość może mieć znaczny wpływ na wysokość podatku.

Od przedstawienia wątpliwości można odstąpić w tych wypadkach, gdy w zeznaniu dostrzeżono tylko omyłki rachunkowe lub nieznaną przepisy ustawy i rozporządzeń wykonawczych Ministra Skarbu.

§ 13. Wyjaśnień i uzupełnień należy żądać w formie oględnej, unikając zbędnej korespondencji. Jednym piśmie należy w miarę możliwości objąć wszelkie zarzuty podniesione przeciw dokładności i prawdziwości zeznania.

Pisma z przedstawieniem wątpliwości należy wystosowywać w takim czasie, aby odpowiedź nadeszła jeszcze przed rozpoczęciem obrad komisyjnych.

Odpowiedź płatnika winna być udzielona na piśmie lub ustnie do protokołu w terminie wyznaczonym w wezwaniu. Pozwolenia na odroczenie terminu można udzielić na prośbę płatnika w wypadkach uzasadnionej przeszkody lub niemożności dotrzymania terminu.

Referaty, poświadczenia odbioru oraz odpowiedzi płatników należy przechowywać w arkuszach wymiarowych.

Do art. 39.

§ 14. Na poparcie swych odpowiedzi i wyjaśnień może płatnik składać dowody pisemne, powoływać na własny koszt świadków i znawców w celu stwierdzenia ściśle określonych okoliczności oraz przedkładać do przejrzania księgi handlowe lub gospodarcze.

Dowody, zaofiarowane przez płatnika w terminie wyznaczonym do odpowiedzi na przedstawione wątpliwości, muszą być sprawdzone. Od sprawdzenia dowodów można jednak odstąpić, gdy nie mają one znaczenia dla wymiaru podatku. Wynik sprawdzenia dowodów powinien być zawsze uwidocznlony w akcie wymiarowym.

Jeżeli płatnik w wyznaczonym terminie nie złożył odpowiedzi, względnie wyjaśnień na przedstawione wątpliwości albo złożył je po upływie wyznaczonego mu terminu lub jeżeli udzielone przez niego wyjaśnienia nie usuną podniesionych wątpliwości, wówczas bez względu na złożone zeznanie komisja (podkomisja) kieruje się danymi, jakimi rozporządza. Wyjaśnienia uznane w części za dostateczne winny być w tej części uwzględnione.

Zarówno zeznania jak i odpowiedzi na przedstawione wątpliwości, wniesione po terminie mają znaczenie środków pomocniczych przy wymiarze i mogą być przedmiotem korespondencji z płatnikiem, od którego jednak można żądać wyjaśnień i uzupełnień już nie na podstawie art. 37 lecz na zasadzie art. 38 ustawy.

§ 15. Wszelkie uwagi i spostrzeżenia mające na celu sprostowanie zeznania winny być umieszczo-

ne bądź na marginesie zeznań i kart, bądź też na osobnych kartkach i przechowane w akcie wymiarowym.

§ 16. Jeżeli komisja szacunkowa (przewodniczący) uzna, że uskutecznione przez podkomisję sprawdzenie i uzupełnienie zeznania oraz zebranie potrzebnych do oszacowania danych jak również przedstawienie wątpliwości wymaga jeszcze dalszych uzupełnień, wówczas przewodniczący zarządza dodatkowe odpowiednie uzupełnienie postępowania.

Do art. 40 i 41.

§ 17. Po zebraniu wszystkich materiałów, potrzebnych do opodatkowania i po sprawdzeniu zeznań, należy wypełnić dla każdego płatnika osobny arkusz wymiarowy według wzoru № 20 i zamieścić w nim wnioski podkomisji.

Wypełnione arkusze wymiarowe wraz z odpowiednimi materiałami układa przewodniczący w takim porządku, w jakim zamierza wnieść sprawy pod obrady komisji.

W analogiczny sposób postępują izby skarbowe przy wymiarach podatku dla osób prawnych obowiązanych do publicznego składania sprawozdań.

§ 18. W miarę przygotowania i ułożenia należycie wypełnionych arkuszy wymiarowych, przewodniczący komisji zwołuje komisję szacunkową na sesję, z takim obliczeniem czasu, aby wszystkie wymiary mogły być ukończone do dnia 31 grudnia 1924 r.

Zaproszenia na sesję sporządza się na formularzach według wzoru № 21.

Gdy pierwsze posiedzenie rozpoczętej sesji odbędzie się przy wymaganych ustawą komplecie lub gdy z powodu braku dostatecznej ilości obecnych członków odbędzie się drugie posiedzenie tej sesji pod warunkami określonymi w części 3 art. 18, ustawy, wówczas dalsze posiedzenia tej sesji nie wymagają specjalnych pisemnych zaproszeń, a uchwały zapadłe na tych posiedzeniach będą ważne bez względu na ilość obecnych członków.

Dla uzasadnienia wniosków podkomisji może przewodniczący zapraszać na poszczególne posiedzenia komisji także te osoby, które brały udział w przygotowaniu wniosków podkomisji, a których obecność okaże się potrzebną. Osoby te mają tylko głos doradczy.

Przewodniczący przedstawia komisji szacunkowej wszystkie materiały oraz wszystkie złożone zeznania i przedstawienia wątpliwości z odpowiedziami i wyjaśnieniami płatników, jak również wyniki przeprowadzenia dowodów.

Komisja szacunkowa rozpatruje cały przedstawiony jej materiał, użytkując przy tem także własne wiadomości członków komisji.

§ 19. Po dokonaniu czynności, określonych w §§ 17 i 18 niniejszego rozporządzenia, przystępuje komisja szacunkowa do ustalenia ogólnej wartości majątku i wymierzenia przypadającego podatku, według skali z art. 9 ustawy.

Obowiązkiem komisji jest dbać o to, aby ustalona wartość majątku odpowiadała wymaganiom art. 7 ustawy i normom szacunkowym, zawartym w rozporządzeniu II Ministra Skarbu z dnia 15 listopa-

da 1923 r. (Dz. U. R. P. № 123, poz. 996), oraz postanowieniom § 8 rozporządzenia IV Ministra Skarbu z dnia 1 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 4, poz. 32).

Uchwała komisji powzięta przy obliczaniu pierwszej raty podatku majątkowego na zasadzie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 366), co do wysokości zniszczenia spowodowanego wojną, nie wyklucza odmiennego rozstrzygnięcia tej kwestji w postępowaniu wymiarowym.

§ 20. Uchwały komisji dotyczące podstaw i wyników opodatkowania wpisuje się w odnośnych przedziałkach arkusza wymiarowego.

Na podstawie danych, zawartych w arkuszach wymiarowych, należy sporządzić rejestr szacunkowy podatku majątkowego na formularzu wzór № 22 w 2 egzemplarzach, a mianowicie:

1) dla płatników, którym wymierzono podatek majątkowy według skali z art. 9 ustawy od 5 stopnia majątku począwszy,

2) dla płatników, którym wymierzono podatek majątkowy od 1 do 4-go stopnia majątku.

W analogiczny sposób postępują izby skarbowe przy wymiarze podatku majątkowego dla osób prawnych, obowiązanych do publicznego składania sprawozdań. Rejestr szacunkowy dla tych płatników należy sporządzić na formularzu wzór № 23.

Do art. 42.

§ 21. Na podstawie danych, zawartych w rejestrach szacunkowych (§ 20 niniejszego rozporządzenia) urzędy skarbowe sporządzą dwa odrębne sumariusze podatku majątkowego na formularzu wzór № 24 według okręgów wymiarowych, gmin oraz kategorii majątków. Jeden sumariusz winien obejmować płatników wymienionych w ustępie 1), drugi zaś płatników wymienionych w ustępie 2) § 20 niniejszego rozporządzenia. Sumariusze te urzędy skarbowe przedłożą izbie skarbowej najpóźniej do dnia 20 stycznia 1925 r. Na podstawie tych sumariuszy oraz na podstawie sumariuszy, dotyczących własnych wymiarów, izby skarbowe sporządzą ogólne zestawienie z całego swojego okręgu i przedłożą je Ministerstwu Skarbu najpóźniej do dnia 31 stycznia 1925 roku.

Do art. 45.

§ 22. Wszystkie odwołania, zarówno wniesione w terminie, jak i spóźnione, wpisuje się do dziennika podawczego odwołań.

Odwołanie, wniesione po terminie bez uzasadnienia opóźnienia, władza podatkowa odrzuca ostatecznie we własnym zakresie działania i zawiadamia o tem płatników na przepisany formularz.

O ile jednak płatnik w spóźnionem odwołaniu usprawiedliwia opóźnienie terminu, a opóźnienie to nie wynosi więcej niż 15 dni, wówczas odwołanie takie wraz z wnioskiem komisji szacunkowej władza podatkowa I instancji przedłoży komisji odwoławczej.

§ 23. Na pisemne lub ustne żądanie płatnika, należy mu udzielić dla celu wniesienia odwołania podstaw wymiaru ustalonych przez komisję szacunkową względnie przez izbę skarbową, na przepisany formularz, przy dołączeniu odpisów odpo-

wiednich kart obliczeniowych, stanowiących załączniki do arkusza wymiarowego wzór № 20.

Do art. 46.

§ 24. Przewodniczący jest obowiązany do wniesienia sprzeciwu, gdy:

1) ustalenie wartości majątku lub przyjęcie potrąceń przez komisję jest sprzeczne z postanowieniami ustawy i norm szacunkowych,

2) ustalenie wartości majątku odbiega rażąco od stosunków rzeczywistych.

Do art. 47.

§ 25. Władza podatkowa I instancji bada treść odwołań w terminie wniesionych, tudzież tych odwołań spóźnionych, których opóźnienie usprawiedliwione, następnie sprawdza konkretne zarzuty i przedstawione dowody oraz przeprowadza w razie potrzeby uzupełniające dochodzenia, tudzież usuwa ewentualne wadliwości postępowania.

§ 26. Postanowienia §§ 22, 23 i 25 stosować winny analogicznie izby skarbowe przy badaniu zeznań przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania sprawozdań.

§ 27. Władza podatkowa przedkłada komisji odwoławczej odwołania, zaopiniowane przez komisję szacunkową, dołączając spis odwołań (konsygnację) i wszystkie akta wymiarowe wraz z należycie wypełnionym arkuszem wymiarowym wzór № 20.

W podobny sposób należy przedłożyć komisji odwoławczej sprzeciwu przewodniczącego komisji z ewentualnymi odpowiedziami płatników. Zasięganie opinii komisji szacunkowej w tych wypadkach jest zbędne.

O ile oprócz sprzeciwu przewodniczącego, od tego samego wymiaru wniesione zostało również odwołanie płatnika, należy obie sprawy razem złączone przedłożyć równocześnie.

W sposób analogiczny przedkładają komisji odwoławczej izby skarbowe odwołania wniesione od wymiarów podatku dla przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania sprawozdań.

Do art. 48.

§ 28. Przewodniczący komisji odwoławczej winien przede wszystkim przy sprawdzaniu konkretnych zarzutów odwołania stwierdzić, czy przewidziane w ustawie zasady prawa materialnego były ściśle

przestrzegane oraz, czy postępowanie wymiarowe odpowiada postanowieniom ustawy i normom szacunkowym. Jeżeli przewodniczący komisji odwoławczej stwierdzi pewne braki lub niedokładności w tym względzie, wówczas zarządza potrzebne uzupełnienie postępowania. W szczególności winien on zwrócić baczną uwagę, aby przeoczone w postępowaniu wymiarowym przedstawienie wątpliwości zostało dodatkowo uskutecznione oraz, aby zaproponowane przez płatnika w odpowiedzi dowody, nieprzyjęte w postępowaniu wymiarowym bez dostatecznego uzasadnienia, zostały dodatkowo przeprowadzone.

§ 29. Po dokładnem rozpatrzeniu odwołań przewodniczący zwołuje posiedzenie komisji odwoławczej i przedstawia jej stan spraw wraz ze swojemi wnioskami.

Przy badaniu odwołań komisja odwoławcza korzysta w celu dokładnego ustalenia wartości majątku, z tych samych praw, jakie służą komisji szacunkowej lub jej przewodniczącemu.

Jeżeli komisja odwoławcza na podstawie jednostronnego odwołania płatnika nabierze przekonania, że wyznaczony przez komisję szacunkową podatek należy podwyższyć, wówczas orzeka odrzucenie odwołania i zwraca akta wymiarowe wraz z odwołaniem i odpowiednimi wskazówkami właściwej komisji szacunkowej (izbie skarbowej) w celu ponownego ustalenia wartości majątku i wyznaczenia dodatkowego podatku. Komisja szacunkowa winna w takim wypadku ponowić ustalenie wartości majątku na podstawie obowiązujących norm szacunkowych przy równoczesnem stosowaniu się do wskazówek udzielonych jej przez komisję odwoławczą.

Od ponownej uchwały komisji szacunkowej służy płatnikowi prawo wniesienia odwołania, przewodniczącemu zaś tej komisji prawo zgłoszenia sprzeciwu w myśl art. 46 ustawy.

Komisja odwoławcza wpisuje swoje uchwały z krótkiem uzasadnieniem do arkuszy wymiarowych i notuje sposób załatwienia odwołań w protokóle posiedzenia.

§ 30. Wzory formularzy wymienionych w § 22 i 27 niniejszego rozporządzenia, będą wydane przez Ministra Skarbu odrębnem rozporządzeniem.

§ 31. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

(Strona 1)

Wzór № 19
do § 12 rozp. VII Min. Sk.

Izba skarbową

Komisja szacunkowa

Urząd skarbowy

..... dnia 192 .. r.

Do Pan

w

ul. № domu

Przy badaniu złożonego przez Pan, zeznania o majątku, wyłoniły się wątpliwości, wyszczególnione na odwrotnej stronie niniejszego pisma.

Na zasadzie postanowień art. 37 i 38 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94, poz. 746), wzywa się Pan, do udzielenia żądanych wyjaśnień, popartych ewentualnie stosownymi dowodami. Wyjaśnień tych zechce Pan, udzielić w ciągu dni pisemnie lub ustnie do protokołu w godzinach urzędowych w biurze podpisanej władzy w przy ulicy № domu

O ile Pan nie złoży w powyższym terminie żądanych wyjaśnień lub o ile dostarczone wyjaśnienia okażą się niedostateczne, wówczas komisja (izba skarbową) przy ustaleniu i oszacowaniu majątku kierować się będzie danymi, jakimi rozporządza.

W razie świadomego złożenia wyjaśnień nieprawdziwych, zastosowaną będzie kara, przewidziana w postanowieniach art. 73 powołanej ustawy.

Podpis

(Strona 2)

Wątpliwości	Wyjaśnienia płatnika

Pismo z przedstawieniem wątpliwości co do
mojego zeznania o majątku otrzymałem:

Adres:

..... dnia 192 .. r.

.....

Podpis

w

.....

(Strona 3)

Wątpliwości	Wyjaśnienia płatnika

(Strona 4)

Pieczęć władzy skarbowej.

Do Pan

w

ul. № domu

Sprawa urzędowa.

Odcinek ten (potwierdzenie odbioru), doręczający winien oddzielić i po podpisaniu przez adresata (płatnika, jednego z jego domowników lub zarządcę jego majątku), zwrócić władzy skarbowej.

Wzór № 20.

do §§ 17 i 27 rozp. VII Min. Skarbu.

Powiat _____

Okrąg wymiarowy _____

Gmina _____

Pozycja rejestru szacunkowego _____

№ _____

ARKUSZ WYMIAROWY

p o d a t k u m a j a t k o w e g o .

Płatnik _____

w _____

ulica _____ № domu _____

POUCZENIE.

1) W dziale I „Oszacowanie wartości majątku” należy w części pierwszej (zeznania) wypisać z zeznania płatnika wszystkie dane o wartości poszczególnych części składowych majątku i ciężących na nich długach i ciężarach. W części drugiej (wniosek podkomisji) należy w kolumnach 8 do 13 zamieścić dane bądź z zeznania płatnika (o ile podkomisja przyjmuje te dane zgodnie z zeznaniem), bądź też ze sporządzonych przez podkomisję kart obliczeniowych. W części trzeciej (uchwała Komisji) należy wypełnić u góry kolumny 14—19 w markach u dołu zaś w złotych. W kolumnach 14—18 należy wpisać ustalone przez komisję szacunkową wartości poszczególnych części składowych majątku, czerpiąc odnośne dane bądź z zeznania płatnika, bądź też ze sporządzonych przez komisję kart obliczenia.

2) W dziale II „Rozdział majątku na kategorie” należy wpisać w kolumnach 2, 3 i 4 wartości poszczególnych części składowych majątku, zawarte w kolumnach 14—18 części trzeciej działu I na przewidziane w art. 8 ustawy trzy kategorie. Które części składowe mają być zaliczone do poszczególnych kategorii wyjaśnia sam układ formularza.

3) W dziale III „Obliczenie kwoty podatku majątkowego”, kwoty wyrażające wartości majątku w poszczególnych trzech kategoriach, t. j. kwoty w kolumnach 2, 3 i 4 winny odpowiadać kwotom wyrażającym sumy kolumn 2, 3 i 4 w dziale II, kwota zaś w kolumnie 5 (ogólna czysta wartości majątku) winna się równać wyrażonej w złotych kwocie z ostatniej przedziałki kolumny 19 części trzeciej działu I. Kwoty wyrażające przypadające na poszczególne trzy kategorie majątku części wymierzonego podatku, czyli kwoty w kolumnach 2, 3 i 4 osiąga się przez zastosowanie wymienionej w części trzeciej działu I stopy procentowej do wyrażonych w tych samych kolumnach powyżej czystych wartości majątku, przypadającego na poszczególne trzy kategorie. Suma tych kwot winna się równać kwocie z kolumny 5 tej samej przedziałki ta zaś kwota winna się równać kwocie wymierzonego podatku, zamieszczonej w części III, działu I.

4) Kwoty w ostatniej przedziałce kolumn 2, 3 i 4 winny dać w sumie kwotę z kolumny 5 tej samej przedziałki, a kwoty te powstają przez doliczenie względnie przez odjęcie wyrażonych w kolumnach 2, 3 i 4 kwot zwyżek, względnie zniżek do względnie od kwot wymierzonego podatku, zamieszczonej w kolumnach 2, 3 i 4.

5) Jeżeli suma zwyżek przewyższa sumę zniżek, wówczas różnicę dolicza się do kwoty wymierzonego podatku, uwidocznionej powyżej w kolumnie 5, w przeciwnym wypadku odejmuje się wspomnianą różnicę od tej kwoty. Wynik takiego działania winien dać kwotę z ostatniej przedziałki kolumny 5.

6) Znak arytmetyczny + lub — w przedostatniej przedziałce kolumny 5 należy przekreślić zależnie od tego, czy suma zwyżek przewyższa sumę zniżek, czy też rzecz ma się odwrotnie.

I. Oszacowanie wartości majątku.

PODSTAWY WYMIAROWE	Z e z n a n i e						Wniosek podkomisji szacunkowej						Uchwała komisji szacunkowej					
	Części składowe majątku						Części składowe majątku						Części składowe majątku					
	A	B	C	D	E	Razem	A	B	C	D	E	Razem	A	B	C	D	E	Razem
	w tysiącach marek						w tysiącach marek w złotych						w tysiącach marek w złotych					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Wartość majątku . . .																		
Długi i ciężary . . .																		
Czysta wartość majątku																		
	Stoień ma- jątku . .																	
	Stopa pro- centowa .																	
																Zł.	gr.	
	Wymierzony podatek .																	

II. Rozdział majątku na kategorię (art. 8 ustawy).

Części składowe majątku	Czysta wartość majątku, ustaloną w przedziałkach 14 — 18 rozdziela się na kategorie:					
	I		II		III	
	w następujących kwotach:					
	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.
1	2		3		4	
A			■		■	
B	■		■			
C	■					
D	■		■			
E	■		■			
Razem .						

UWAGA:

I kategoria: posiadłości gruntowe.

II kategoria: przedsiębiorstwa przemysłowe, zaliczone od I do V i handlowe zaliczone do I i II klasy świadectw przemysłowych.

III kategoria: wszelki inny majątek.

Przedziałek czarnych nie wypełnia się.

III. Obliczenie kwoty podatku majątkowego.

PODSTAWY OBLICZENIA PODATKU	K A T E G O R J E						R A Z E M		
	I		II		III		Zł.	gr.	
	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.			
1	2		3		4		5		
Czysta wartość majątku									
Wymierzony podatek.									
Zwyżka	w kategoriach:	I		%	K w o t y:				
		II		%					
		III		%					
Zniżka	w kategoriach:	I		%					
		II		%					
		III		%					
Różnica sum zwyżek i zniżek									
Kwota podatku przypadająca do zapłacenia									

Należy wypełnić w razie wniesienia odwołania.

Nakaz płatniczy doręczono dnia 192 .. r.
 Prośbę o podstawy wymiaru wniesiono dnia 192 .. r. tj. po upływie dni.
 Podstawy wymiaru doręczono dnia 192 .. r.
 Odwołanie wniesiono dnia 192 .. r., a więc terminie.

Usprawiedliwienie opóźnienia terminu.

Konkretne zarzuty odwołania i zaofiarowane w odwołaniu dowody.

Wynik dochodzeń wskutek zarzutów odwołania.

Wniosek Komisji szacunkowej — Izby skarbowej.

..... dnia 192 .. r. Podpis

Przewodn. komisji szacunkowej
Dyrektor Izby skarbowej.

Uchwała Komisji odwoławczej.

..... dnia 192 .. r. Podpis

Przewodniczący komisji odwoławczej.

Powiat _____
 Okrąg ekonomiczny _____
 Miejscowość _____

(Strona 1)

Załącznik do wzoru № 20
 do § 2 rozp. VII Min. Sk.

Karta obliczenia A.

Posiadłości gruntowe.

Majętność — folwark — osada — zagroda _____

Płatnik _____

Rodzaj uprawy	Klasy dobroci							Łączny obszar	Wartość w markach
	I	II	III	IV	V	VI	VII		
	Obszar w hektarach Ceny jednostkowe za hektar w tysiącach marek								
Role									
Łąki									
Pastwiska									
Wody									
Inne grunta									
Razem									
Grunta pod lasem _____ ha, licząc hektar po $\frac{1}{3}$ przeciętnej wartości hektara wszystkich innych gruntów z wyjątkiem gruntów pod wodami, czyli licząc hektar po									
Razem									
Wartość budynków (10% wszystkich gruntów bez wyjątku).									
Wartość inwentarzy żywych i martwych (10% wartości wszystkich gruntów z wyjątkiem pod lasem)									
Razem									

(Strona 2)

Drzewostany.

Wiek	a) wysokopienne			b) niskopienne		Wartość w markach
	dąb i in. liściaste	sosna i szpilkowe	inne liściaste	dąb	o s z a	
	Obszar w hektarach Ceny jednostkowe za 1 ha. w markach					
Ponad 1 — 20 lat						
„ 20 — 40 „						
„ 40 — 60 „						
„ 60 — 80 „						
„ 80 — 100 „						
„ 100 lat .						
Razem						

(Dalszy ciąg strony 2)

Przynależność do gruntu.

Rodzaj przynależności	Wartość w markach
Razem . . .	

Z e s t a w i e n i e.

Wartość wszystkich gruntów z budynkami i inwentarzami (z poprzedniej strony) . .	
Wartość drzewostanów	
Wartość przynależności	
Razem . . .	
Zwyżka-zniżka _____ % z tytułu oddalenia od stacji kolejowej _____ klm.	
Razem . . .	
Zwyżka _____ % z tytułu oddalenia _____ klm. od miasta liczącego _____ mieszkańców	
Zwyżka _____ % z tytułu oddalenia _____ klm. od miejscowości klimat. lub zdrojowej	
Razem . . .	
Zniżka _____ % z tytułu zniszczeń wojennych	
Wartość gruntów podlegająca opodatkowaniu	

(Strona 1)

Załącznik do wzoru № 20
do § 2 rozp. VII Min. Sk.

Karta obliczenia B.

Place niezabudowane i budynki.

Platnik: _____

I. Place niezabudowane.

Powiat	Miejscowość	Ilość mieszkań- ców	Położenie (pryn- cypalna boczna do principalnej i t. d.)	Obszar placu w m. ²	Wartość 1 m. ² w markach	Wartość całego placu w markach
Dolicza się zwyżkę _____ % z tytułu położenia w miejscowości klimatyczno- zdrojowej w kwocie						
Razem:						
Z tytułu przeznaczenia na cele przemysłowo-handlowe, przyjmuje się tę wartość w wysokości trzykrotnej, to jest w kwocie						

Uwaga: Na każdy plac niezabudowany wypełnić osobną kartę obliczenia.

(Strona 2)

II. Przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe prowadzące prawidłowe księgi handlowe.

Nazwa i rodzaj przedsiębiorstwa.....

Siedziba ul. №

I. AKTYWA.

№ porz.	R o d z a j m a j ą t k u	Wartość w markach
1	Nieruchomości, maszyny, urządzenia techniczne, narzędzia i inne środki produkcji, środki komunikacyjne i przewozowe oraz urządzenia biurowe (na dole oznaczyć, jakie pozycje przyjęto odmiennie od zeznania).	
2	Papiery procentowe	
3	Waluty zagraniczne oraz należności w tych walutach wartości nominalnej *) . .	
4	Remanent towarów surowców, półfabrykatów, materiałów pomocniczych i t. p. (na dole podać, jakie pozycje przyjęto odmiennie od zeznania **).	
5	Pozostały majątek, niewymieniony od 1 do 4	
Razem aktywa . .		

II. ZOBOWIĄZANIA.

6	Długi w walutach zagranicznych wartości nominalnej *)	
7	Inne zobowiązania	
Razem zobowiązania		
Czysty majątek . .		

*) Wartość nominalną od 3 i 6 podać w obcej walucie.

**) Tu należy podać, jakie pozycje lub szczegóły ustalono odmiennie od zeznania.

Powiat

Gmina

Załącznik do wzoru № 20
do § 2 rozp. VII Min. Sk.

Karta obliczenia D.

Płatnik

Kapitały i prawa majątkowe.

1. K A P I T A Ł Y					Wartość w markach polskich
R o d z a j				W y s o k o ś ć	
Razem . . .					

2. P R A W A M A J Ą T K O W E					Wartość skapita- lizowana w markach polskich
Przedmiot i podstawa prawna roszczenia	Imię i nazwisko osoby zobowiązanej i jej miej- sce zamieszkania	Termin zaistnie- nia uprawnienia	Termin zgaśnięcia uprawnienia	Wartość jednorocznego świadczenia	
Razem . . .					
Ogólna wartość kapitałów i praw majątkowych					

(Strona 1)

Wzór № 21
do § 18 rozp. VII Min. Sk.Przewodniczący
Komisji szacunkowej—odwoławczej
podatku majątkowego

..... dnia 192... r.

Do Pana

w

ul. № domu

ZAPROSZENIE.

Zapraszam Pana, jako członka-zastępcę Komisji szacunkowej—odwoławczej podatku majątkowego, okręgu na sesję tejże Komisji, której pierwsze posiedzenie odbędzie się dnia 192... r. o godz. w ul. № domu

Sesja trwać będzie prawdopodobnie do 192... r.
Przedmiot obrad:

Nieemożność przybycia zechce Pan usprawiedliwić bezzwłocznie po otrzymaniu zaproszenia.

Zaproszenie na sesję Komisji szacunkowej podatku majątkowego otrzymałem.

Adres

..... dnia 192... r. w

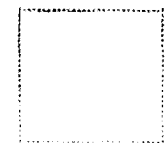
podpis

(Strona 2)

Do Pana

w

ul. № domu

pieczęć władzy
skarbowej

Sprawa urzędowa.

Odcinek ten (potwierdzenie odbioru) doręczający winien oddzielić i po podpisaniu go przez adresata (płatnika, jednego z jego domowników lub zarządcę jego majątku), zwrócić władzy skarbowej.

(Strona 1)

Izba skarbowa

Okrąg wymiarowy

Wzór № 22.
do § 20 rozp. VII Min. Sk.**REJESTR SZACUNKOWY PODATKU MAJĄTKOWEGO**

dla osób fizycznych, spadków wakujących (nieobjętych) i osób prawnych nieobowiązanych do publicznego składania sprawozdań.

